

Til beslutningsforslag nr. B 75. Betænkning afgivet af Retsudvalget den 28. april 1994

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om udvisning af kriminelle udlændinge

[af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til indenrigsministeren, som denne har besvaret skriftligt. Spørgsmål og svar er optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Et mindretal inden for flertallet (Det Konservative Folkeparti og Venstres medlemmer af udvalget) bemærker indledningsvis, at en konsekvent kurs over for kriminelle udlændinge samlet gavner forståelsen for, at Danmark skal hjælpe lovlidige flygtninge og krigsramte.

Mindretallet finder, at beslutningsforslaget er alt for unuanceret, idet der f.eks. hverken tages hensyn til udlændinges tilknytning til Danmark eller til kriminalitetens art eller grovhed.

Mindretallet finder, at reglerne for kriminelle udlændinge bør skærpes som nedenfor:

1. Mindretallet efterlyser fortsat en kriminalstatistik vedrørende kriminelle udlændinge. Den omstændighed, at et antal indrejste begår kriminalitet og dækker sig under en asylansøgning, bør naturligvis ikke gå ud over lovlidige asylsøgere, flygtninge og indvandrere. Mindretallet finder, at det er helt afgørende for flygtningesagen, at de rette tal for udlændinges kriminalitet kendes.

2. Kriminelle asylsøgere bør straks frihedsberøves, og asylsagen fremskyndes. Medmin-

dre der er tale om konventionsflygtninge, bør der ske omgående udvisning efter afsoning, også hvad angår f.eks. gentagne butikstyverier.

3. Det bør indskærpes over for Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp og andre myndigheder, der kommer i kontakt med udlændinge, at der skal gives nyankomne udlændinge en grundig information om, hvad der er lov og ret i Danmark, og om at lovene skal overholdes.

4. Hvad angår udvisningsreglerne vedrørende kriminelle, der har opholdstilladelse, finder mindretallet, at systemet i udlændingeloven bør videreføres. Der bør fortsat være en sammenhæng mellem kriminalitetens grovhed og de pågældendes tilknytning til Danmark. Men reglerne bør strammes væsentligt op.

5. Mindretallet finder ikke, at der bør gives asyl til udlændinge, der har udøvet organiseret narkokriminalitet eller anden kriminalitet, der er til fare for det danske samfund.

6. Endelig ønsker mindretallet en opstramning af forholdene under strafafsoning. Udgang under afsoning bør som hovedregel ikke finde sted. Mindretallet har derimod intet at indvende mod, at der sker en hurtigere løsladelse og hjemsendelse direkte efter, at afsoningen er afsluttet.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Mindretallet bemærker, at Fremskridtspartiet finder det stærkt kritisabelt og yderst util-

fredsstillende, at den af regeringen gennem meget lang tid bebudede statistik over udlændinges kriminalitet ikke er afleveret til Folketinget så betids, at den har kunnet indgå i Folketingets behandling af nærværende beslutningsforslag.

Folketinget er således afskåret fra at kunne bedømme alvoren i den situation, der er en følge af, at tilstrømningen af udlændinge har ført til en markant forøgelse af kriminaliteten på en række områder.

Folketinget er derved henvist til at bygge sin stillingtagen til beslutningsforslaget på de enkelte folketingsmedlemmers egne iagttagelser eller viden.

Fremskridtspartiet har i bemærkningerne til beslutningsforslaget peget på en række af de typer af kriminel adfærd, der fra politiets og dagspressens side hyppigst peges på i forbindelse med udlændinges kriminalitet her i landet. Det er kriminelle forhold som f. eks.:

- organiseret narkokriminalitet, f.eks. indførsel af og handel med heroin, ofte med nordafrikanske eller andre afrikanske statsborgere som mellemmand og ofte med unge danskere som ofre,
- organiseret udsmugling af stjålne automobiler og andre tyvekoster og hælervarer til destinationer i Østersøområdet,
- organiseret indbrudskriminalitet i danske hjem, i et vist omfang tilrettelagt af egentlige bander bestående af indvandrere eller asylsøgere fra det tidligere Jugoslavien eller fra Rusland eller andre områder i det tidligere Sovjetunionen,
- voldskriminalitet med øget anvendelse af knive og andre våben som trussel, f.eks. un-

der udøvelse af røverier mod ældre eller unge,

- tricktyverier, hvor især enlige pensionister, men også andre grupper franarres kontanter eller værdigenstande,
- fremstilling og salg af falske danske pas til udlændinge, der søger indrejse her i landet,
- ulovlig våbenbesiddelse, herunder af bl.a. knive og skydevåben,
- ulovlig menneskesmugling eller planlægning af sådan indsmugling af udlændinge her til landet, f.eks. som bådflugtninge eller grænsegængere,
- udlændinges indgåelse af proformaægteskaber med danske statsborgere for at kunne opnå opholdstilladelse her i landet,
- etniske gruppers indbyrdes sammenstød, herunder med udøvelse af vold f.eks. af organiserede "tæskehold" eller trusler om vold, hærværk eller brug af skydevåben,
- opbygning af organisationer af udlændinge her i landet, der har forbindelse med eller yder økonomisk støtte til aktiviteter, der er ulovlige og strafbare i det pågældende udlændingsland, f.eks. erklærede terroristorganisationer.

Det er efter Fremskridtspartiets opfattelse indlysende, at forbrydelser som de nævnte bør føre til udvisning, når de begås af udlændinge, og det er efter Fremskridtspartiets mening helt sikkert, at det meget store flertal af befolkningen er enig med Fremskridtspartiet heri.

Det er efter Fremskridtspartiets opfattelse ubegribeligt, at et flertal af Folketingets medlemmer er i strid med, ja, i opposition til befolkningsflertallet i dette væsentlige spørgsmål. Det bør huskes på valgdagen.

Dorte Bennedsen (S) Erling Christensen (S) Lise Hækkerup (S) Lissa Mathiasen (S)

Holger Graversen (S) Ole Espersen (S) Sonja Albrink (CD) Bjarne Ørum (RV)

Inger Stilling Pedersen (KRF) Grove (KF) fmd. Helge Adam Møller (KF)

John Vinther (KF) Inge Dahl-Sørensen (V) Birthe Rønn Hornbech (V)

Svend Aage Jensby (V) Steffen Kjærulff-Schmidt (FP) Pernille Frahm (SF)

Udvalgets spørgsmål til indenrigsministeren og dennes besvarelse heraf.

Spørgsmål nr. 1:

»Ministeren bedes oplyse antallet af kriminelle asylansøgere, der i 1993 og 1994 har fået afslag på deres asylansøgning og er udvist.«

Spørgsmål nr. 2:

»Hvilke oplysninger er myndighederne bekendt med om omfanget og hyppigheden af, at udviste kriminelle asylansøgere efter udvisningen på ny indrejser i Danmark og ansøger om asyl?«

Svar:

I anledning af spørgsmålene har Indenrigsministeriet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Udlændinge.

Direktoratet for Udlændinge har oplyst, at direktoratet ikke registrerer og således heller ikke fører statistik over den kriminalitet, som udlændinge, herunder asylansøgere, begår. Direktoratet har således ikke umiddelbart mulighed for at oplyse antallet af kriminelle asylansøgere, der i 1993 og 1994 har fået afslag på asyl og er udsendt af landet.

Det fremgår imidlertid af udtræk fra udlændingeregisteret, at der i hele 1993 og i 1994 indtil den 31. marts er registreret henholdsvis 103 og 90 asylansøgere, der er udrejst, og som har et indrejseforbud, hvilket som altovervejende hovedregel er udtryk for, at de pågældende har begået kriminalitet.

Af samme udtræk af udlændingeregisteret fremgår det endvidere, at der i hele 1993 og i 1994 indtil 31. marts blev tilladt 8 personer at indrejse med henblik på at søge asyl, uanset at de pågældende havde et indrejseforbud og tidligere havde haft en asylsag under behandling her i landet. Af de 8 personer er 6 udrejst af landet første gang i 1993, mens 2 personer er udrejst første gang i 1994.

Direktoratet har i tilslutning hertil oplyst, at en tidligere undersøgelse i direktoratet har vist, at der i perioden januar 1992 til november 1993 er tilladt indrejse til 32 personer med

henblik på at søge asyl, selv om de pågældende tidligere havde modtaget afslag på asyl her i landet og var udrejst. På den baggrund er det efter direktoratets opfattelse forsvarligt at antage, at der alene i forholdsvis begrænset omfang finder genindrejse sted af kriminelle asylansøgere, der tidligere er blevet udsendt af landet.

Indenrigsministeriet kan henholde sig til det af Direktoratet for Udlændinge oplyste.

Spørgsmål nr. 3:

»Hvilke oplysninger er myndighederne bekendt med om de tilfælde, hvor udviste asylansøgere ved brug af falsk identitet på ny indrejser hertil eller igen ansøger om asyl, og herunder: Hvilke foranstaltninger træffer myndighederne for at forhindre dette?«

Svar:

I anledning af spørgsmålet har Indenrigsministeriet indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen.

Rigspolitichefen har oplyst, at politiets indrejse- og paskontrol bl.a. har til formål at afsløre rejsende, der er i besiddelse af falske rejseudokumenter, eller som er meddelt indrejseforbud. Der er ved paskontrolstederne en hurtig adgang til at konstatere, om en identificeret person er meddelt indrejseforbud.

Den eneste sikre måde at identificere personer på er ved sammenligning af fingeraftryk.

Efter udlændingelovens § 40, stk. 2, der blev indsat ved lov nr. 482 af 24. juni 1992, kan optagelse af fingeraftryk foretages, hvis dette skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identifikation af den pågældende.

Det fremgår af Retsudvalgets betænkning af 11. juni 1992 over lovforslaget, at flertallet i udvalget »lægger til grund, at justitsministeren har forpligtet sig til alene at lade bestemmelsen om politiets adgang til at optage fingeraftryk og personfotografi af udlændinge anvende i de

tilfælde, hvor der ved indrejsen kan være tvivl om identitetsspørgsmålet.«

Der er således ikke efter udlændingeloven mulighed for konsekvent at optage fingeraftryk af alle asylansøgere.

Er der i forbindelse med en udlændings første asylsag optaget fingeraftryk, fordi den pågældende var uidentificeret, og vedkommende derefter på ny indrejser som uidentificeret med optagelse af fingeraftryk til følge, vil politiet have mulighed for at afsløre forholdet ved at sammenholde fingeraftrykkene.

I tilfælde, hvor der ikke foreligger mulighed for at sammenligne fingeraftryk, vil det kræve en mere omfattende efterforskning, før det eventuelt kan konstateres, at vedkommende tidligere, men under en anden identitet, har været asylansøger i Danmark.

Rigspolitiet har ikke umiddelbart tilgængelige statistiske oplysninger, der belyser antallet af personer, som søger asyl flere gange med skiftende identitet.

Indenrigsministeriet kan henholde sig til det af Rigspolitichefen oplyste.

Indenrigsministeriet skal supplerende oplyse, at det fremgår af Retsudvalgets betænkning af 11. juni 1992 over lovforslaget, at »Justitsministeriet efter flertallets opfattelse skal være forpligtet til at forelægge Folketinget resultatet af forhandlinger om et eventuelt udvidet europæisk samarbejde på dette område. Folketinget vil dermed få lejlighed til at tage stilling til en detaljeret regulering af adgangen til at optage fingeraftryk og personfotografi af udlændinge og udveksling af sådanne oplysninger mellem landene på et tidspunkt, hvor konturerne af det internationale samarbejde på området vil kunne præsenteres.«

Indenrigsministeriet kan i den forbindelse oplyse, at der foregår forhandlinger mellem EU-landene i EURODAC om en sådan generel udveksling af fingeraftryk m.v., og at Indenrigsministeriet vil forelægge spørgsmålet om en udvidet adgang til optagelse af fingeraftryk for Retsudvalget, når resultatet af disse forhandlinger foreligger.

Spørgsmål nr. 4:

»Vil ministeren sikre, at den længe bebudede statistik fra Rigspolitichefen over kriminelle

udlændinge offentliggøres inden Tingets 2. behandling af B 75?«

Svar:

I anledning af spørgsmålet har Indenrigsministeriet anmodet Justitsministeriet om en udtalelse.

Justitsministeriet har oplyst, at den pågældende statistik forventes at foreligge inden for en af de nærmeste dage, hvorefter den straks vil blive sendt til Retsudvalget til orientering.

Indenrigsministeriet kan henholde sig til det af Justitsministeriet oplyste.

Spørgsmål nr. 5:

»Hvilke konkrete advarsler giver myndighederne i dag i modtagelsesfasen asylansøgerne mod at begå kriminalitet, f.eks. indbruds-, narke- og voldskriminalitet, og sikrer myndighederne på tilstrækkelig måde, at ingen asylsøgere er i besiddelse af knive eller andre våben, der er forbudt efter våbenloven?«

Svar:

I anledning af spørgsmålet har Indenrigsministeriet indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen.

Rigspolitichefen har oplyst, at der ikke ved politiets modtagelse af asylansøgere i Registreringscenteret i Sandholm gives konkrete advarsler mod at begå kriminalitet.

Derimod er der som et generelt initiativ iværksat et omfattende kriminalpræventivt projekt på asylcentre. Målet med projektet, som forestås af Dansk Røde Kors i samarbejde med Det kriminalpræventive Råd, er at inddrage asylansøgere selv i det forebyggende arbejde og dermed i videst muligt omfang undgå, at kriminelle handlinger finder sted.

Rigspolitichefen har endvidere oplyst, at såfremt man i forbindelse med modtagelsen af en asylansøger eller på anden måde konstaterer, at den pågældende er i besiddelse af knive og våben, der ikke må besiddes i Danmark, vil den pågældende blive sigtet for overtrædelse af våbenloven, og genstandene vil efter sædvanlige retningslinjer blive taget i bevaring og søgt konfiskeret.

Indenrigsministeriet kan henholde sig til det af Rigspolitichefen oplyste.